

Asfaltfæroyingurin kvøður

Í danska blaðnum Aktuelt, hevur Flemming Andersen sera áhugaverða og vælskrivaða grein um føroyska filmin Bye Bye Bluebird hjá Katrini Ottarsdóttir. Hann nevnr greinina Asfaltfæringens sang

Den færøske spillefilm 'Bye Bye Bluebird' er en knytt-næve i mellemgulvet på det Færøerne, hvor dobbeltmoral, fortæller og kristenhed går hånd i hånd - men ikke uden store personlige omkostninger.

Soleiðis byrjar Flemming Andersen drúgvu grein sína í Aktuelt 2. juni 1999. Hann hevur verið til frumsýning. Tá teppið fer fyrri, klappa øll og smilandi leikstjórin trínur á pallin, har 3 gentur í tjóðbúna handa henni blómur.

Instrukøren er en kvinde. Hun hedder Katrin Ottarsdóttir, og dette er hendes første spillefilm i fuld længde. Den hedder 'Bye Bye Bluebird', og selvfølgelig er det en film, men det er lige så meget en knytt-næve i mellemgulvet på den dobbeltmoral, de trives godt i et lille samfund som det færøske.

Landasvikjarar

Høvundurin hevur merkt sær, at talan er um ein road-movie, og hetta heldur hann hóska.

Op til verdenspremierer denne lørdag aften i Tórshavn har nogle danskere gjort sig vittige over, at der ikke er veje nok på Færøerne til en roadmovie. Men det er helt forkert.

Efter et par timer i Tórshavn finder man ud af, at som fodgænger går man med livet i andres hænder. Der bliver kørt stærkt. Og når folk stopper for at se lidt fodbold eller snakke med en, de kender, så holder bilen klar til afgang med motoren tændt. Så en roadmovie - det er nærmest oplagt

Hann tekur upp spurningin um føroyingar, ið leitað til Danmarkar.

Væk er traditionelt Danmark. På Færøerne kalder man disseksil-færingar for asfaltfæringar. Eller som en af hovedpersonerne i 'Bye Bye Bluebird' siger: 'Hvorfor skal man absolut kaldes landsforræder, bare fordi man rejser til Danmark?'

'Bye Bye Bluebird' tager sit udgangspunkt lige dér: To unge kvinder, der har været ude i den store verden og har fået manerer, vender tilbage til øerne. Vi får ingen forklaring på hvorfor, og de ved det sikkert heller ikke selv. Men opsigt vækker de, med deres spraglede tøj og deres højtråbende højrovet-hed: Nu skal vi vise de her bønder på vores føde, hvordan livet leves. Efter mikið stríð og ósemju kemur hjágingin - tær verða bjargaðar - af en lokal bondarøv i en gammel blå Ford Taunus. Flemming Andersen greiðir frá tí, ið filmurin snýr seg um og endar henda partin soleiðis

Som scenografen Edvard Fuglø med et klassisk færøsk understatement siger i et roligt hjørne efter premieren: 'Vi ville lave noget, der var konsekvent.'

Jo tak.

Og så på hjemmebane.

Góður filmur

Flemming Andersen heldur fram.

'Bye Bye Bluebird' er ganske enkelt en fremragende film om den lilleby-mentalitet, der ikke blot trives på Færøerne, men alle andre steder, hvor folk er sammen om at være

isolerede.

Annars kemur hann inn á søguna um, at onkur skal hava ilskast um, at Katrin soleiðis kemur til Føroya, og verður viðfarin sum drottning, tí hon gevur øllum eitt spark í afturpartin, og so er hon bara burtur dagin eftir. Men Katrin hevði ventað reaktiónir.

Vi lever i sådan en klokke af nationalisme her på Færøerne. Derfor får jeg også de reaktioner, der siger, at jeg ikke kan være bekendt at vise de grimme sider. Vi skal kun vise de pæne udsnit. Det er jo netop det, jeg har villet lave en film om. Men der er også den anden side: Inderst inde ved de godt, at det for nogle er sådan, som jeg skildrer i min film. Lige præcis så dobbeltmoralisk er det - også. Og mange vil sige, at det er OK, for de ved det godt. De kender det jo.'

Jeg har ikke lavet en turistfilm om Færøerne. Jeg har lavet en film om nogle folks skæbne og de vilkår, vi lever under på Færøerne og i Danmark. Det er ikke en film, der siger, at sådan er det på Færøerne. Men sådan kan det være - og sådan kan det sikkert også være mange andre isolerede steder.

Ikki bilagdur í Danmark

Eftir drúgvu gjøgnumgongd og prátt við leikstjóran, kemur Fleming Andersen fram til, at filmurin enn ikki er bilagdur til nakra sýningar-høll í Danmark.

For en satsning er det: Herregud, det er jo bare en færøsk film, lyder det i det

Katrin Ottarsdóttir, filmsleikstjóri

Danmark, der stadig ikke har fundet ud af, at det er i periferierne det nye og det spændende sker.

Tag bare en film som 'Festen'. Den fejrer triumfer verden over, selvom den kommer fra et perifert lille sted kaldet Danmark, der stadig har en rigtig dronning.

Nýtt í TRIUMPH

BH:

295,-

Trussur:

116,-

Fæst í B, C og D skál í ráhvítum og havgrønum

Skálabúðin

Dr. Jakobsensgøta 21 - Tlf. 315315